

До: Управителния съвет на Камарата на Архитектите в България

Уважаеми арх. Игнатов,

Уважаеми колеги,

Реалният живот е голям шегаджия, не намирате ли?

От 2011 година насам се явявам над 10 пъти в Административен съд – Ловеч, за да защитавам проект на арх. Аврамов (жилищен блок в Троян) срещу хард-почитатели на ЗУТ.

Причината: Позволил съм си компромиси в процедурите при удължаване на срока на Разрешението за строеж (№ 17 / 04.04.2001 г.) и при въвеждане на обекта в експлоатация (Удостоверение № 29 / 23.06.2014 г.). Вече спечелих първия рунд във ВАС, очаквам вторият да приключи подобаващо. И трябваше в състава на УС на КАБ да се появи именно арх. Аврамов, с двамата си лейтенанти арх. Никодимов и арх. Чепилев, за да бъде обвинен в неспазване на процедурата. Нито се хваля, нито се оплаквам! Постъпих по убеждение.

Тези, които присъстваха на заседанието на УС на КАБ на 22.07 би следвало да си спомнят, че аз изрично попитах: Ако имаме някакви съмнения или възможности, кое би било меродавно – процедурата или личността? Отговорът беше ясен и точен: *Процедурата!* Видите ли, ако някой случайно реши да съди КАБ по повод Решение на УС, тогава моето присъствие (евентуално и на някои други) правят Решението невалидно. Аууу, че страшно!

Какво тук значи някаква си личност?! – както е казал Поетът...

Колеги, актовете които издавам като Гл. архитект са обжалваеми и ми се налага често да ги защитавам в съда. Ще ви издам една малка тайна: Болшинството съдии са нормални хора – когато човек е добросъвестен, когато изложи ясно и разбрано своите мотиви за да обясни действията си, те реагират адекватно. Затова до сега аз нямам загубено дело.

И друго съм забелязал в дългогодишната си практика: От всички запетайки в нормите се интересуват най-вече тарикатите и мушморците, истинските творци стоят над това.

През 1986 год. започнах работа в Окръжен съвет – Ловеч, респективно станах член на Експертния съвет. Бях впечатлен от реакцията на Гл. архитект, покойният вече арх. Христов, по повод внесен за разглеждане проект от наш колега с утвърден авторитет. Като видя кой е автор на проекта, арх. Христов се обърна към сътрудничката, която водеше протокола – „Пиши, че го одобряваме”, а после към нас, останалите: „Да го разгледаме от любопитство”. Да, в онези години името на добрия архитект – творец вървеше преди него. Тогава на никой от нас и през ум не му е минавало да търси нормативна кал под ноктите.

След урока, който ми бе изнесен от Пазителите на процедурата, на заседанието на УС на КАБ на 22.07, разбрах че това време си е отишло безвъзвратно. Опитах няколко пъти да обясня, че реалният живот не може подробно да се опише с норми. Една нова норма ако решава един проблем, създава поне два нови. Всъщност запитвали ли сте се що е норма? Ето ви моята дефиниция: *Субективен изказ в защита на обективни интереси.*

Уважаеми колеги Главни Архитекти, ние защитаваме обществен интерес.

Ако сте прочели написаното дотук вече сте разбрали, че Представителната извадка на творческа гилдия – Камарата на архитектите в България поставя процедурата над всичко. Това е панацеята за нашите проблеми. Творецът трябва да страда, изкуството иска жертви!

Уважаеми колеги Главни Архитекти,

Не се притеснявайте да спазвате нормативните процедури до дупка! Ако за някакъв акт няма процедура, измислете си я сами. При най-малко съмнение питайте Тълкувателите на процедури от МРРБ и ДНСК. Това е общо архитектурно желание. Да ме прости Господ но мисля, че за някои колеги процедурата е удобно оправдание срещу творческа немощ.

Ловеч, 28.07.2016 г.

арх. Б. Кръстев (Председател на КАБ, РК - Ловеч)